

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/36/2017
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 6. novembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9517100204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), písm. c) Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 6. novembra 2017 v Bratislave o sťažnostiach obvinených P. P., G. K., T. T., Mgr. U. L., G. H., T. K., Q. T., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. októbra 2017, sp. zn. 4Tp/26/2017, takto

rozhodol:

I: Podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. októbra 2017, sp. zn. 4Tp/26/2017 vo výrokoch týkajúcich sa obvineného Q. T.. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa obvinený Q. T., nar. XX. T. XXXX v W., trvale bytom v W., Y. XXXX/X, b e r i e d o v ä z b y. Lehota väzby začala plynúť od 13. októbra 2017 o 06.02 hod. a obvinený ju bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Košice. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. n e p r i j í m a s a písomný sľub obvineného Q. T.. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. n e n a h r á d z a s a väzba obvineného Q. T. dohľadom probačného a mediačného úradníka . Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. n e p r i j í m a s a návrh na nahradenie väzby zložením peňažnej záruky u obvineného Q. T.. II: Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. s a sťažnosť P. P., G. K., T. T., Mgr. U. L., G. H., T. K., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y., PhDr. U. P. z a m i e t a j ú. III: Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvineného G. K. s a n e p r i j í m a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 15. októbra 2017, sp. zn. 4Tp/26/2017, rozhodol podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. o vzatí obvinených P. P., G. K., T. T., Mgr. U. L., G. H., T. K., Q. T., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. do väzby s tým, že táto začala u všetkých obvinených plynúť 13. októbra 2017, konkrétne u obvineného P. P. o 06.01 hod., u obvineného G. K. o 06.05 hod., u obvineného T. T. o 06.01 hod., u obvineného Mgr. U. L. o 06.15 hod., u obvineného G. H. o 06.15 hod., u obvineného T. K. o 06.02 hod., u obvineného Q. T. o 06.15 hod., u obvineného C. P. o 06.15 hod., u obvineného Q. P. o 06.02 hod., u obvineného P. O. o 06.00 hod., u obvineného T. T. o 06.02 hod., u obvineného R. Y. o 07.27 hod. a u obvineného PhDr. U. P. o 06.10 hod. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obvinených G. H., P. O. a PhDr. U. P. a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. u Mgr. U. L.,

G. H., T. K., Q. T., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediáčného úradníka. Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal návrh na nahradenie väzby zložením peňažnej záruky u obvinených Q. T. a PhDr. U. P.. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podali proti nemu všetci vyššie uvedení obvinení sťažnosti, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov nasledovne: Obvinený P. P. v odôvodnení podanej sťažnosti poukazuje na to, že je síce pravdou, že Daňový úrad Bratislava v spoločnosti X. L. T., s.r.o. X. vykonával daňovú kontrolu na DPH za zdaňovacie obdobia mesiacov január až december 2014 a z tejto kontroly bol vyhotovený protokol pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX/XXXXXXXX z 18. mája 2017, z číselného zhrnutia výsledkov vykonanej daňovej kontroly je zrejmý zistený rozdiel vo výške 1.847.888,17 Eur, pričom podľa záverov správcu dane vyplýva, že daňový subjekt nepredložil k daňovej kontrole účtovné doklady preukazujúce nárok na uplatnené odpočítanie dane v podaných daňových priznaniach za kontrolované obdobie, je však zrejmé, že tieto závery nie sú konečné a stále prebieha konanie a šetrenie pred odvolacími orgánmi, keďže so záverom daňového úradu nesúhlasí. V ďalšom poukázal na to, že všetky činnosti, ktoré sa fakturovali sa riadne vykonali, neboli fiktívne, žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil. Pri domových prehliadkach a prehliadkach nebytových priestorov boli zaistené všetky písomnosti a počítače a iné technické pomôcky, ktoré mal na svojich adresách a ktoré mali aj účtovníčka a ekonómky na svojich adresách. Je preto nemožné, aby mohol pokračovať v nejakej činnosti, ktorá by sa mohla nazvať pokračovanie v trestnej činnosti a hlavne neboli splnené tak materiálne ako aj formálne podmienky dôvodov väzby, a to že by bolo preukázané vyššie štádium podozrenia z trestnej činnosti, kde sú absolútne pochybnosti o výške škody, preto nie sú dané u neho dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinený C. P. poukázal v dôvodoch sťažnosti na to, že na jeho spoločnosti C. s.r.o. W. boli prevedené všetky činnosti legálne, nič nebolo fingované a faktúry boli riadne vystavené, len za činnosti, ktoré boli vykonané. V spoločnosti bolo vykonaných 30 daňových kontrol a audits za roky 2015 a 2016, pričom neboli zistené žiadne nedostatky. Taktiež pri jeho domových prehliadkach a prehliadkach nebytových priestorov boli zaistené všetky písomnosti a počítače a iné technické pomôcky. Je preto nemožné, aby mohol pokračovať v nejakej činnosti, ktorá by sa mohla nazvať pokračovanie v trestnej činnosti a hlavne neboli splnené tak materiálne ako aj formálne podmienky dôvodov väzby, a to že by bolo preukázané vyššie štádium podozrenia z trestnej činnosti, kde sú absolútne pochybnosti o výške škody, preto nie sú u neho dané dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinený Q. P. namieta, že bol k trestnej činnosti riadne vypočutý, trestnú činnosť popiera, v jeho spoločnostiach P. L., s.r.o. W. a A., s.r.o. W., neboli zistené žiadne nedostatky daňovými kontrolami, boli prevedené všetky činnosti legálne, nič nebolo fingované a faktúry boli riadne vystavené, len za činnosti, ktoré boli vykonané. Taktiež pri jeho domových prehliadkach a prehliadkach nebytových priestorov boli zaistené všetky písomnosti a počítače a iné technické pomôcky. Je preto nemožné, aby mohol pokračovať v nejakej činnosti, ktorá by sa mohla nazvať pokračovanie v trestnej činnosti a hlavne neboli splnené tak materiálne ako aj formálne podmienky dôvodov väzby, a to že by bolo preukázané vyššie štádium podozrenia z trestnej činnosti, kde sú absolútne pochybnosti o výške škody, preto nie sú u neho dané dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinení P., C. P. a Q. P. alej spoločne namietali, že sudca pre prípravné konanie svoj záver o ich vzatí do väzby odôvodnil tým, že takéto presvedčenie získal oboznámením sa s obsahom predloženého spisu, súčasťou ktorého sú aj utajované prílohy vo vzťahu k obvineným, v utajovaných prílohách č. 4 zv. 1, 2, 3, 4, č. 10 zv. 1, ktorého súčasťou sú záznamy operatívnych informácií, prepisy telefónnych hovorov a z týchto nadobudol presvedčenie, že je dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a tiež konštatoval založenie väzobného dôvodu, hoci oni v žiadnej trestnej činnosti pokračovať absolútne nemôžu a z týchto prepisov ich trestná činnosť nemôže byť preukázaná, keď pri tomto daňovom zločine sa vyžaduje preukázanie protiprávneho konania podnikateľmi s tým, že chcú pripraviť štát o financie, ktoré majú štátu zaplatiť formou daní a poistného. To doposiaľ preukázané daňovými úradmi nebolo. V podstate z týchto dôvodov obvinení P. P., C. P. a Q. P. iadajú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a prepustil ich z väzby na slobodu. Obvinený G. K. v dôvodoch podanej sťažnosti opakovane tvrdí, že sa necíti byť vinným zo spáchania trestných činov a nemá vedomosť o tom, že by mal byť členom alebo podporovateľom zločineckej skupiny a súhlasí s konštatovaním sudcu pre prípravné konanie, prezentované na str. 15 ods. 3 napadnutého uznesenia, ktorý v spisovom materiáli nenašiel také skutočnosti, ktoré by svedčili o dôvodnom podozrení zo spáchania zločinu podľa § 296 Tr. zák. Poukázal na to, že pracuje ako konateľ spoločnosti R. U. L. a zamestnanec, pričom spoločnosť

podniká v rozsahu povolenej činnosti. V rámci plnenia daňových povinností bola v tejto spoločnosti opakovane a viackrát vykonávaná kontrola pracovníkmi daňových úradov, ktorí nezistili pochybenia v daňových povinnostiach spoločnosti. Poprel, že by vyhotovoval nepravdivé dodávateľsko-odberateľské faktúry a súvisiace listinné doklady nepravdivo deklarujúce dodanie reklamných služieb. Namietal, že sa nezakladá na pravde tvrdenie o tom, že mal organizovať vo veľkom rozsahu krátenie dane závažnejším spôsobom a po dlhšiu dobu a tiež, že mal zadovážiť pre seba a pre iného prospech veľkého rozsahu tým, že zatajil existenciu príjmu pochádzajúcu z trestnej činnosti a tento mal previesť na seba a iného. K prezentovanej obave z pokračovania v páchaní trestnej činnosti namietal, že stotožnenie sa sudcu pre prípravné konanie s názorom prokurátora a jeho odkazom na utajované prílohy, ktoré pred rozhodovaním o väzbe neboli predložené aj obhajcom, považuje za nekonkrétne skutočnosti a za porušenie práva obvineného citované v § 34 ods. 1 prvá veta Tr. por. Za tejto situácie nemá možnosť zaujať postoj k dôkazu, ktorý mu nie je známy. V podstate z týchto dôvodov obvinený G. K. iada, aby bol prepustený na slobodu, prípadne aj po prijatí písomného sľubu resp., s uložením primeraných obmedzení s dohľadom probačného a mediačného úradníka. K sťažnosti pripojil aj podpísaný písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obvinený T. T. v písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že napadnuté uznesenie je arbitrárne, nie je primerane odôvodnené a nespĺňa predpoklady, ktoré pre vzatie obvineného do väzby stanovuje ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a skutočnosti, ktorými súd zdôvodnil svoje uznesenie nie sú okolnosťami, ktoré by mohli predstavovať logické a relevantné zdôvodnenie obavy z pokračovania v trestnej činnosti. Poukázal všeobecne na inštitút väzby, ako aj judikatúru ústavného súdu vo vzťahu k zákonnosti pozbavenia osobnej slobody a ďalej namietal, že súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal dostatočným spôsobom s možnosťou nahradenia väzby navrhovaným inštitútom nahradenia väzby - dohľadom mediačného a probačného úradníka s tým, že u obvineného je možné nahradiť účel väzby uložením primeraných obmedzení alebo povinností. V ďalšom dal do pozornosti, že už nie je štatutárom ani spoločníkom obchodných spoločností U., s.r.o. a U. U. T. X. s.r.o., prostredníctvom ktorých mal údajne páchať trestnú činnosť. Táto skutočnosť priamo vyvracia názor súdu aj prokurátora, že obvinený by mohol pokračovať v páchaní údajnej trestnej činnosti. Väzobné stíhanie je od počiatku nezákonné z dôvodu absencie materiálnych podmienok väzby, nakoľko do vznesenia obvinenia obvinenému vyšetrovací spis neobsahoval žiaden procesne spôsobilý dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné hovoriť o podozrení, že skutok spáchal obvinený, resp. že skutok je trestným činom. Tvrdenie vyšetrovateľa, že vyhotovil nepravdivé dodávateľsko-odberateľské faktúry a súvisiace listinné doklady nepravdivo deklarujúce dodanie reklamných služieb pre tzv. nárazníkové spoločnosti, nie je opreté o žiadny konkrétny dôkaz, ktorý by preukazoval, že k dodaniu reklamných služieb reálne nedochádzalo, ceny za ich dodanie však považuje za nadhodnotenú. Obvinený namietal, že v uznesení o vznesení obvinenia absentuje uvedenie právneho predpisu, resp. inej normy, ktorá by určovala, čo možno považovať v slobodnej trhovej ekonomike za cenu primeranú a čo už za nadhodnotenú a tiež, ktorú konkrétnu faktúru je možné považovať za nepravdivú, či nadhodnotenú. Ďalej sa pripojil k názoru sudcu pre prípravné konanie, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nie sú zrejmé také skutočnosti, ktoré by svedčili pre existenciu dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu podľa § 296 Tr. zák. Vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti tiež poukázal na to, že v uznesení o vznesení obvinenia nie je špecifikované, ako sa mal obvinený T. dopustiť spáchania tohto trestného činu. V podstate z týchto dôvodov obvinený T. T. iada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu a prepustil ho na slobodu. V prípade, že nadriadený súd dospeje k záveru, že existujú dôvody väzby navrhol, aby väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obvinený Mgr. U. L. v odôvodnení podanej sťažnosti tvrdí, že príslušný súd sa v žiadnom prípade relevantným spôsobom nevysporiadal s reálnym skutkovým a právnym stavom predmetnej veci v čase rozhodovania a v podstate sa len stroho a všeobecne, bez akéhokoľvek vlastného preskúmania stavu konania a jeho komplexného uváženia, nekriticky stotožnil s tvrdeniami prokurátora. Zdôraznil, že vo svojom výsluchu uskutočnenom 13. októbra 2017 konkrétne opísal reálne fungovanie jeho spoločnosti, jej pozície na trhu v minulosti a v súčasnosti, pričom nepotvrdil žiadnym hmatateľným spôsobom účelovú argumentáciu OČTK smerujúcu k označeniu jeho podnikania za protiprávne konanie. K jednotlivým spoločnostiam poukázal na to, že spoločnosť K. s.r.o. už neexistuje a bola vymazaná z obchodného registra v apríli roku 2015. Spoločnosť K. s.r.o. síce v súčasnosti reálne funguje, avšak s dotknutými spoločnosťami označenými v uznesení o obvinení nie je v žiadnom preukázateľnom obchodnoprávnom, či inom

vzťahu od roku 2016. Nie je preto zrejmé, akým spôsobom či konaním vôbec, môže obvinený v súčasnosti pokračovať v trestnej činnosti a kde vlastne súd videl dôvodnú obavu z takého protiprávneho konania obvineného do budúcnosti a uznesenie považuje za zmätočné a nepreskúmateľné. Ďalej namieta, že rovnako nepreskúmané a nepovšimnuté zostalo doposiaľ vyjadrenie obvineného v tom zmysle, že doposiaľ nikdy v mene svojich firiem neuplatňoval nadmerný odpočet DPH tak, ako mu je kladené za vinu. Tiež namieta, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť a teda nie je doposiaľ právoplatné a súd napriek tomu pristúpil k tak závažnému zásahu do osobnej slobody obvineného, že ho bez ďalšieho vzal do väzby. V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti namieta, že návrh prokurátora na vzatie do väzby sa opiera o nikomu známe „utajované prílohy“, ktorý dôkaz sa javí ako nezákonný a zo strany obhajoby bez možnosti oboznámiť sa s ním. Namieta tvrdenie prokurátora v tom zmysle, že bez aktívnej súčinnosti obvineného nie je možné zabezpečiť vysielanie na LED obrazovkách a vzhľadom na to, že zo strany subjektov zainteresovaných do tvrdenej protiprávnej činnosti dochádza k nepretržitému fungovaniu poskytovania reklamných služieb prostredníctvom LED obrazoviek je zrejmé, že sa aj obvinený má aktívne a dlhodobo podieľať, resp. umožňovať páchať stíhanú trestnú činnosť. Táto konštrukcia je prekvapivá a nepresvedčivá, pôsobí jednoznačne výslovne všeobecným dojmom bez podloženia toho ktorého tvrdenia konkrétnym dôkazným materiálom. Obvinený preukázateľne nie je jediným a exkluzívnym predajcom LED panelov a obrazoviek na Slovensku, neriadi vysielanie prostredníctvom týchto panelov a ani takúto možnosť reálne nemá, čo znamená, že v žiadnom prípade nie je v prokuratúrou uvádzanom „systéme“ správcom siete a technickej podpory vysielania na týchto veľkoplošných obrazovkách, keď plní na týchto obrazovkách výslovne servis v zmysle požiadaviek klienta. V ďalšom poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k zákonnosti väzby a tiež na skutočnosť, že obhajcovi obvineného bol oznámený zo strany súdu termín a miesto rozhodovania o väzbe v čase dve a pol hodiny pred jeho začiatkom, čo považuje za absolútne nezákonný a nemysliteľný postup zo strany súdu voči obvinenému a jeho obhajcovi, pričom je zrejmé, že k pochybeniu došlo jednoznačne na strane súdu, resp. prokuratúry, ktorá nedokázala vo svojom podaní uviesť ani správny telefonický kontakt na obhajcu. Takýmto postupom došlo k znemožneniu účasti obhajcu na úkone, pri ktorom bolo rozhodnuté o zásahu do osobnej slobody jeho klienta. Sám príslušný súd toto svoje pochybenie v zápisnici o výsluchu konštatuje a uznáva. Tiež namieta, že zásadným pre zákonnosť priebehu úkonu výsluchu obvineného je nepochybne postup súdu, ktorým odňal možnosť konať obvinenému resp. obhajobe pred súdom, spočívajúci v neprečítaní a neoboznámení celého obsahu e-mailu obhajcu obvineného zaslaný súdu 15. októbra 2017 ešte pred samotným výsluchom obvineného. Takýmto postupom súdu došlo jednoznačne k pochybeniu z jeho strany, keď podmienky vzatia do väzby a osoby obvineného súd neskúmal dostatočným spôsobom a opomenul skutočnosť týkajúcu sa materiálnej podmienky väzby. Záver súdu, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu by tento pokračoval v trestnej činnosti, považuje za absurdný a konštatovanie dôvodov väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. za teoretické (domnelé) konštatovanie, nakoľko skutočnosť, že prepustenie obvineného na slobodu bude mať za následok pokračovanie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, nie je konkrétnou skutočnosťou tak, ako to má na mysli práve znenie uvedeného ustanovenia. Poukázal tiež na zásadu primeranosti a zdržanlivosti a osobu obvineného, s tým, že tento nemá záznam v registri trestov. V podstate z týchto dôvodov obvinený Mgr. U. L. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie o vzatí do väzby vo vzťahu k jeho osobe a rozhodol o jeho prepustení na slobodu o nahradení jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obvinení G. H. a PhDr. U. P. v spoločných dôvodoch podanej sťažnosti poukázali na to, že v tak dôležitej veci, ako je obmedzenie osobnej slobody obvinených, musí byť zachovaný princíp rovnosti zbraní a považujú za neprijateľné, ak osoby, ktorých osobná sloboda má byť obmedzená, sa nemôžu kvalifikovane brániť, nakoľko ani nevedia, aké skutočnosti tvoria podklad pre rozhodovanie o ich väzbe, čo vážne naruša právo obvineného na obhajobu. Tvrdia, že dôkazy, ktoré tvoria vyšetrovací spis, neboli získané zákonným spôsobom, eventuálne ak aj boli získané na základe zákona, neboli vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Poukázali tiež na to, že väzba je fakultatívnym inštitútom a konkrétne dôvody väzby musia byť naplnené už pri vzatí do väzby, ako aj na zásadu primeranosti a zdržanlivosti, pričom z priebehu výsluchu a rozhodnutia nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ich vzatie do väzby. Tiež poukázali na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva a namietali, že zo zápisnice o priebehu výsluchu obvinených vyplýva, že obvinení 5) a 13) navrhli okrem nahradenia

väzby písomným sľubom, dohľadom, obmedzeniami a u obvineného 13) aj peňažnou zárukou, aj nahradenie väzby použitím technického prostriedku. Pri rozhodovaní sudcu pre prípravné konanie však o návrhu na nahradenie väzby použitím technického prostriedku rozhodnuté nebolo, preto považujú rozhodnutie za zmätočné a právne nesprávne. V podstate z týchto dôvodov obvinení G. H. a PhDr. U. P. navrhli napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť o prepustení obvinených na slobodu, prípadne nahradiť väzbu písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka, uložením primeraných opatrení a obmedzení, a použitím technického prostriedku eventuálne u PhDr. U. P. aj zložením peňažnej záruky. Obvinený PhDr. U. P. odôvodnil podanú sťažnosť prostredníctvom ďalšieho obhajcu aj tým, že sudca pre prípravné konanie po vyhlásení napadnutého uznesenia neuviedol relevantné dôvody, na základe ktorých ho zobral do väzby a v dôsledku toho sa domnieva, že rozhodnutie o vzatí do väzby Špecializovaný trestný súd opiera o všeobecné dôvody a bolo vydané na základe nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia. Ďalej poukázal na nezákonnosť trestného stíhania a jeho nedôvodnosť, nakoľko doteraz zistené skutočnosti nenasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný a má znaky trestného činu a že sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal ako obvinený. Sudca pre prípravné konanie nedostatočne skúmal dôvodnosť trestného stíhania pri rozhodovaní o vzatí do väzby. Obvinenie voči jeho osobe bolo vznesené na základe nezákonných dôkazov, realizačných návrhov a ich príloh, pričom poukazuje na to, že trestné stíhanie bolo začaté „vo veci“ v januári 2017, teda všetky dôkazy, ako sú odposluchy a pod., ktoré boli zaobstarané a z ktorých prípadne vychádza uznesenie o vznesení obvinenia a realizačné návrhy, sú nezákonné a nemôžu byť použité ako dôkaz v trestnom konaní, keďže boli zaobstarané pred začatím trestného stíhania. K dôvodu väzby uviedol, že tento nikdy nebol naplnený, nakoľko nie je konateľom v žiadnej obchodnej spoločnosti a teda nevykonáva obchodné vedenie a právne úkony za žiadnu spoločnosť, nemôže uzatvárať žiadne zmluvy, objednávky alebo vykonávať za spoločnosť akékoľvek platby. Jeho konaním teda reálne ani nemôže dôjsť k pokračovaniu trestnej činnosti. V súčasnosti je v štátnozamestnaneckom pomere s Úradom splnomocnenca vlády pre rómske komunity, každodenne sa venuje verejno-prospešnej činnosti pre rómske komunity, a to ako v práci, tak aj v súkromí. Uvedená činnosť mu zaberá väčšinu voľného času, pričom sa spoločne s manželkou stará o 5 detí, najmenšie má iba jeden rok. Od začiatku trestného stíhania poskytuje orgánom činným v trestnom konaní plnú súčinnosť, bol súčinný pri domovej prehliadke, má stálu adresu a je plne k dispozícii pri každom úkone, ktorý je nariadený. Vyslovil presvedčenie, že je plne preukázané, že u jeho osoby nie sú naplnené podmienky väzby, nebola preukázaná naliehavosť nebezpečenstva v pokračovaní v trestnej činnosti a dôvodnosť pokračovania v trestnej činnosti je čisto v rovine hypotetickej. V podstate z týchto dôvodov, za predpokladu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky bude mať napriek už uvedených okolnostiam a skutočnostiam za to, že sú prítomné dôvody väzby, tvrdí, že písomný sľub, dohľad probačného a mediačného úradníka, nahradenie väzby zložením peňažnej záruky s uložením primeraných povinností a obmedzení, je plne postačujúce pre dosiahnutie účelu väzby a preto žiada o prepustenie z väzby na slobodu. Obvinený T. K. v odôvodnení podanej sťažnosti poukázal na to, že napadnuté uznesenie považuje za nezákonné, svojvoľné a arbitrárne, porušujúce jeho základné ľudské právo na osobnú slobodu, zaručené v čl. 5 ods. 1 písm. a), c), ods. 3, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušujúce jeho práva zaručené mu v čl. 6 Dohovoru a čl. 13 Dohovoru. Namieta odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že v ňom absentuje dostatočné a zákonné odôvodnenie materiálnych podmienok a dôvodov väzby, keďže v ňom - okrem úplného stotožnenia sa so skutočnosťami prokurátora uvedenými v návrhu na vzatie do väzby - nenachádza žiadnu zreteľnú konkretizáciu skutočností, ktoré majú zakladať konkrétne a nie abstraktné materiálne podmienky, predpoklady a dôvody väzby obvineného. Za nekonkrétne, abstraktné, nezákonné, svojvoľné a arbitrárne, považuje aj uznesenie o vznesení obvinenia. V ďalšom namieta, že napadnuté uznesenie považuje za nepreskúmateľné z dôvodu absencie odôvodnenia tvrdenej dôvodnej obavy, podľa ktorej obvinený by mal pokračovať v „konkrétnej“ trestnej činnosti a v odôvodnení uvádza odkaz na neznáme skutočnosti spisového materiálu bez ich konkretizácie a bez akýchkoľvek konkrétnych súvislostí s osobou obvineného, ako aj odkaz na utajované časti resp. prílohy vyšetrovacieho spisu. Objektivizácia materiálnych podmienok väzby a v podstate aj jej dôvodov len na základe abstraktných skutočností, ktoré majú vyplývať z utajovaných príloh vyšetrovacieho spisu, bez poukázania na konkrétne skutočnosti nie je zákonná a ani možná, pričom v napadnutom uznesení nebola zo strany sudcu pre prípravné konanie aspoň s poukazom na jeden rozhovor alebo jednu skutočnosť z neho vyplývajúcu preukázaná. K odôvodneniu napadnutého

uznesenia v ďalšom namieta, že sa v ňom neuvádza, v akej konkrétnej trestnej činnosti by mal obvinený pokračovať, abstraktný popis nepostačuje. Obvinený poukázal tiež na to, že v konaní o väzbe boli zásadným spôsobom porušené práva aj z dôvodu, že ako obvinenému, tak ani jeho obhajcovi nebolo umožnené študovať vyšetrovací spis so všetkými jeho prílohami, pričom vzhľadom na rozsah spisového materiálu za čas, ktorý bol od zadržania obvineného k dispozícii, nebolo možné pripraviť konštruktívnu obhajobu a prípadná námietka, že obhajca alebo obvinený sa môže kedykoľvek oboznámiť s kompletným spisom a aj počas konania o väzbe mohol o uvedené požiadať, je absurdná. Dôvody svojej sťažnosti doplnil následným podaním, v ktorom poukazuje na to, že napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie vôbec nezohľadňuje materiálne podmienky a predpoklady väzby, ako aj pre dôvod väzby podstatný fakt, že obvinený objektívne ani nemôže pokračovať v stíhanej trestnej činnosti, pretože obchodná spoločnosť V. s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia dňa 01. apríla 2017 s obchodnou spoločnosťou Y. s.r.o. a táto obchodná spoločnosť s obchodnou spoločnosťou U. s.r.o., ktorá bola následne ex offio vymazaná ku dňu 06. mája 2017. Preto považuje za absurdné a nereálne tvrdenie, s ktorým sa stotožnil sudca pre prípravné konanie, že by obvinený aj prostredníctvom tejto obchodnej spoločnosti mohol pokračovať v páchaní stíhanej trestnej činnosti. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil výpisy z obchodného registra. Namieta tiež, že v odôvodnení uznesenia na stranách 2 - 16, v bodoch 1 - 13 nie je vôbec špecifikované jeho meno a priezvisko, ani iné skutočnosti, jeho protiprávny podiel na stíhanej trestnej činnosti a individuálne dôvody väzby u jeho osoby, zakladajúce dôvod väzby. Obvinený T. K. na základe vyššie uvedených dôvodov žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a jeho prepustil z väzby na slobodu. Obvinený Q. T. odôvodnil podanú sťažnosť tým, že sudca pre prípravné konanie k záveru o existencii dôvodov väzby dospel bez konkretizácie zákonných predpokladov, ako to vyžaduje ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. Výsledok hodnotenia skutočností, ktoré boli predstreté prokurátorom, prevzal bez kritického posúdenia zákonných znakov označených trestných činov, čo vyplýva zo skutočností, ktoré opisujú celkovú obchodnú ekonomickú činnosť obvineného a s prihliadnutím na podstatu predmetu skúmania, a to sú malverzie súvisiace s reklamnými činnosťami a nie činnosťami, ktoré vykonával obvinený T., a to prieskum trhu, ktoré aj uviedol vo svojej výpovedi, ako aj pred konajúcim sudcom. Obvinený namieta, že nie sú naplnené žiadne znaky skutkovej podstaty, ktoré by preukazovali subjektívnu stránku, nie sú preukázané ani znaky objektívnej stránky, pretože zostalo nepreukázané, či išlo o konanie, ktoré niečo zakrývalo, a to v prípade, ak spoločnosti B. s.r.o., Q. U. spol. s r.o., Q. O. spol. s r.o., ktorými ako konateľ spoločnosti sa mal dopustiť skutkov popísaných v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia, sa nezaoberali reklamnou činnosťou, ako to vyplýva z výpovede obvineného dňa 13. októbra 2017, pričom spoločnosť B. vystavila pre C. P. faktúru, pričom sa jednalo o zháňanie klientov pre spoločnosť C., jednalo sa o klientov na LED obrazovkách, a on mu zohnal klienta a ako s ním ďalej obchodoval, nemal poznatky. Išlo teda o prieskum trhu, ktorý je súladný aj s predmetom činnosti daných spoločností, teda predmet právneho vzťahu reálne existoval, preto konať úmyselne v rámci obchodných vzťahov s vymedzeným predmetom plnenia neznamená nič podvodne získať, uvedené konanie nemožno automaticky spochybníť, nemožno ďalej ani spochybníť, že peniaze, ktoré spoločnosť získala, by získala podvodným spôsobom. Ide teda o skutočnosti, ktoré zoslabujú obvinenie a majú podstatný význam pri hodnotení všetkých materiálnych podmienok pri rozhodovaní súdu o väzbe, ako aj skutočnosť, že žiadna spoločnosť obvineného sa nevenovala reklame. Obvinený považuje za zarážajúce hodnotenie konajúcich orgánov, ktoré schopnosť vykonávať obchodnú činnosť v spoločenskom systéme, ktorý je etablovaný na Slovensku považuje za kriminogénny faktor, čím kriminalizuje každú jednotlivú takúto činnosť ktorejkoľvek osoby, čo vyplýva najmä z výroku, kde práve schopnosť vykonávať podnikateľskú činnosť má byť tou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje obavu z možnosti pokračovať v činnosti považovanej za trestnú. Ďalej poukázal na to, že skutočnosti nezodpovedá konštatovanie uvedené v napadnutom uznesení, že odmietol vypovedať a nemožno z toho vyvodzovať negatívne dôsledky pre obvineného, nakoľko využil právo vyplývajúce mu z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. por. a väzba nesmie byť zneužitá k tomu, aby obvinený bol nútený k výpovedi, či priznaniu. K dôvodu väzby konštatuje, že rozhodnutie sa opiera len o minulú činnosť, pričom dôvod väzby je do budúca a musí byť riadne odôvodnený, pričom je potrebné zdôrazniť, že táto činnosť musí mať splnené kritériá po preskúmaní materiálnych podmienok väzby zákonom určeným spôsobom. V podstate z týchto dôvodov obvinený Q. T. žiada o zrušenie uznesenia Špecializovaného trestného súdu o jeho vzatí do väzby a v prípade, že súd vzhliadne dôvodnosť

procesných opatrení, poukázal na návrh prednesený pri výsluchu obvineného pred sudcom pre prípravné konanie v zmysle aplikácie podľa § 80 - 81 Tr. por. Obvinený P. O. odôvodnil podanú sťažnosť tým, že závery súdu prvého stupňa považuje za nesprávne a nezákonné a to z dôvodu, že existencia väzobného dôvodu musí vyplývať z konkrétnych skutočností, majúcich základ v procesne vykonanom dokazovaní, ktoré v napadnutom uznesení absentujú. Vyjadril názor, že v jeho prípade absentuje materiálna stránka, ktorou je jednak dôvodnosť trestného stíhania, nakoľko z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom sa mal trestnej činnosti, za ktorú mu bolo vznesené obvinenie dopustiť. Poukázal tiež na to, že 17. októbra 2017 prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu požiadal vyšetrovateľa v súlade s ustanovením § 69 Tr. por. o umožnenie nazretia do vyšetrovacieho spisu, vrátane sprístupnenia utajovanej prílohy, pričom sprístupnenie týchto príloh mu vyšetrovateľ aplikovaním ustanovenia § 69 ods. 2 Tr. por. odmietol zo závažných dôvodov. Poukázal pritom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 79/02 s tým, že osoba vo väzbe je oprávnená na preskúmanie procesných a hmotných podmienok, ktoré sú potrebné na zákonnosť väzby. S poukazom aj na skutočnosť, že vyšetrovateľ sprístupnenie utajovaných príloh, ktoré majú zakladat' dôvodnosť jeho väzby odmietol, má za to, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a to tiež z dôvodu, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva iba tá skutočnosť, že sudca pre prípravné konanie sa oboznámil s obsahom predloženého spisu, súčasťou ktorého sú aj utajované prílohy vo vzťahu k jeho osobe a súčasťou sú záznamy operatívnych informácií, prepisy telefónnych hovorov záujmovej osoby P. P. a G. H.. V ďalšom obvinený namieta, že v jeho prípade neexistuje dôvod, pre ktorý by jeho trestné stíhanie nemohlo byť vedené bez jeho izolácie od spoločnosti a jeho rodiny a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a jeho prepustil z väzby na slobodu. Obvinený T. T. odôvodnil podanú sťažnosť tým, že väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. neexistuje a už vôbec nie je odôvodnený konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by boli založené na procesne vykonaných dôkazoch. Už samotné uznesenie o vznesení obvinenia je založené výlučne na tzv. realizačných návrhoch operatívnych pracovníkov polície, na prílohách takýchto návrhov. Podstata skutkov označených v uznesení o vznesení obvinenia ako G12 a G14, ktoré sa týkajú obvineného spočíva v činnosti „vedomý si skutočnosti, že faktúry a dodacie listy sú účelovo nadhodnotené“. Je však otázne, na základe akých dôkazov dospel vyšetrovateľ k takémuto skutkovému záveru o naplnení objektívnej stránky trestného činu, nakoľko v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia sa žiaden dôkaz o tom, že by takéto služby boli objektívne nadhodnotené a podľa obvineného, je zrejmé, že ide len o teoretickú konštrukciu orgánov činných v trestnom konaní. Namieta tiež, že realizačné návrhy, na ktoré sa v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľ odvoláva, majú povahu a charakter úradných záznamov, teda nie sú dôkazom v procesnom slova zmysle. Pokiaľ ide o samotné dôvody väzby, poukázal na to, že skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, sa mal dopustiť ako konateľ spoločností mr 75 s.r.o., resp. studio 75 s.r.o., pričom obe obchodné spoločnosti zanikli k 01. júnu 2017 zlúčením, je teda zrejmé, že v činnosti, pre ktorú vzniesol vyšetrovateľ obvinenie, nie je možné objektívne pokračovať. Pokiaľ ide o spoločnosť N. T. K. U. s.r.o., ktorá sa uvádza v návrhu prokurátora a ktorú si osvojil aj sudca pre prípravné konanie, činnosť tejto spoločnosti nie je predmetom vzneseného obvinenia a preto abstraktná obava z toho, že je konateľom akejkoľvek obchodnej spoločnosti, jednoducho neobstojí. Pre možnosť vzatia obvineného do väzby sa vyžaduje existencia dôvodnej obavy, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, pričom vo vzťahu k obvinenému nielenže absentuje riadne odôvodnenie obavy z pokračovania v trestnej činnosti, ale takáto eventuálna možnosť na pokračovanie v trestnej činnosti je v nadväznosti na konkrétny skutok kladený obvinenému za vinu celkom zjavne nereálna a odporujúca logike. Poukázal tiež na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, týkajúcu sa zákonnosti väzby a v závere navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a jeho ihneď prepustil na slobodu. Obvinený R. Y. v dôvodoch sťažnosti uviedol, že väzobné stíhanie voči jeho osobe považuje za nezákonné a to z dôvodu absencie materiálnych a formálnych podmienok väzby, nakoľko súd založil dôvod väzby iba na hypotézach a abstraktných tvrdeniach, pričom súd založil dôvod väzby na utajovanej prílohe č. 4, k obsahu ktorej sa však nemohol vyjadriť, čím boli porušené jeho práva. Obhajobe bolo odopreté právo nahliadnuť do spisu a umožnené to bolo až po rozhodnutí o väzbe. Namieta tiež, že návrh na vzatie do väzby bol obhajobe doručený tesne pred vstupom do pojednávacej miestnosti, čím došlo k porušeniu práva podľa čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, resp. čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko ako obvinený, ani obhajkyňa

nemali dostatok času a možnosti reagovať na podstatné tvrdenia prokurátora uvedené v návrhu. Poukázal tiež na to, že obhajoba počas priebehu pojednávania namietala, že prokurátor zakladá dôvody väzby na utajovaných prílohách, ktoré obhajobe neboli sprístupnené, preto bolo povinnosťou súdu prerušiť výsluchy obvinených a sprístupniť obhajobe spis spolu s utajovanými prílohami k nahliadnutiu, pričom bez umožnenia nahliadnutia do spisu a utajovaných príloh došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu, ako aj k porušeniu zásady na spravodlivý proces. K dôvodom väzby tiež poukázal na to, že v jeho prípade nie je naplnený dôvod väzby, nakoľko žiadny trestný čin nespáchal ani teraz ani v minulosti, nikdy nebol trestne stíhaný ani vyšetrovaný a jeho bezúhonnosť je dostatočnou zárukou toho, že sa nebude dopúšťať konania v rozpore so zákonom. V podstate z týchto dôvodov obvinený R. Y. navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a jeho prepustiť na slobodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade vyššie uvedených sťažností, ktoré boli podané oprávnenými osobami včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k nasledujúcim zisteniam. Obvinení P. P., G. K., T. T., Mgr. U. L., G. H., T. K., Q. T., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. sú v preskúmvanej veci trestne stíhaní na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Východ, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ“) z 13. októbra 2017, ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017. Obvinenému P. P., G. K., T. K. a C. P. bolo uvedeným uznesením vznesené obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin skrátene dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. k § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák., obvineným T. T., Mgr. U. L., G. H., Q. T. a Q. P. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), c) Tr. zák. a obvineným P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. Okrem týchto obvinených bolo uvedeným uznesením vznesené obvinenie aj ďalším päťdesiatim osobám. Obvinení sa týchto trestných činov mali dopustiť na rozsiahlom skutkovom základe uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia. Podľa zápisnice o zadržaní boli všetci obvinení zadržaní postupom podľa § 86 Tr. por. 13. októbra 2017, a to obvinený P. P. o 06.01 hod., obvinený G. K. o 06.05 hod., u obvinený T. T. o 06.01 hod., obvinený Mgr. U. L. o 06.15 hod., obvinený G. H. o 06.15 hod., obvinený T. K. o 06.02 hod., obvinený Q. T. o 06.02 hod., obvinený C. P. o 06.15 hod., obvinený Q. P. o 06.02 hod., obvinený P. O. o 06.00 hod., obvinený T. T. o 06.02 hod., obvinený R. Y. o 07.27 hod. a obvinený PhDr. U. P. o 06.10 hod. Následne, 15. októbra 2017 o 05:30 hod., boli zadržaní obvinení odovzdaní Špecializovanému trestnému súdu, sudca pre prípravné konanie, ktorého ich ešte v ten istý deň v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod. vypočul a následne o 17:52 hod. im oznámil sťažnosťami napadnuté uznesenie o vzatí do väzby. Z uvedeného vyplýva, že obvinení boli odovzdaní súdu do 48 hodín od ich zadržania a sudca pre prípravné konanie rozhodol o ich vzatí do väzby do 48 hodín od ich prevzatia a doručenia návrhu prokurátora. Z uvedeného tiež vyplýva, že v napadnutom uznesení je nesprávne uvedený čas, kedy začína lehota väzby u obvineného Q. T. - o 06:15 hod (13. októbra 2017), keďže zo zápisnice o zadržaní obvineného (č.l. 15 spisu 3.1) vyplýva, že k obmedzeniu osobnej slobody u obvineného T. došlo 13. októbra 2017 o 06:02 hod. Najvyšší súd toto pochybenie súdu prvého stupňa napravil. Nemožno pritom prisvedčiť námietkam obvineného Mgr. U. L., že výsluch obvineného a aj postup súdu pred sudcom pre prípravné konanie bol nezákonný, keď obhajcovi bol termín a miesto rozhodovania o väzbe oznámený zo strany súdu v čase dve a pol hodiny pred jeho začiatkom a tiež námietke, že bola odňatá možnosť konať obvinenému, resp. obhajobe pred súdom, spočívajúce v neprečítaní a neoboznámení celého obsahu e-mailu obhajcu, ktorý bol zaslaný súdu 15. októbra 2017. Zo spisu (úradný záznam na č.l. 31) vyplýva, že súdu sa nepodarilo skontaktovať s obhajcom obvineného JUDr. Kukučkom z dôvodu chybného uvedeného telefónneho čísla obhajcu v návrhu prokurátora, súčasne však bola na e-mailovú adresu advokátskej kancelárie doručená správa o vykonávanom úkone a následne o 11.23 hod. sa podarilo - už na správnom telefónnom čísle - skontaktovať sa s obhajcom. Z následného oznámenia obhajcu vyplýva, že tento namietol zákonnosť

úkonu a súčasne poslal súdu e-mailové podanie (č.l. 46), v ktorom konštatuje porušenie práva na spravodlivý proces, extrémnu krátkosť času a tiež sa vyjadruje k samotným, do úvahy prichádzajúcim dôvodom väzby. Vedomosť sudcu pre prípravné konanie o podaniach obhajcu obvineného Mgr. U. L. vyplýva zo zápisnice o výsluchu. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam možno konštatovať, že nedošlo k porušeniu práva obvineného. Obhajca obvineného, po oznámení termínu výsluchu, vyvinul aktivitu a písomne sa vyjadril k návrhu obvineného na vzatie do väzby. Z jeho podaní však vyplýva, že nežiadal o posunutie, resp. prerušenie termínu výsluchu obvineného Mgr. L., ktorý bol navyše vypočutý až štvrtý v poradí a pri svojom výsluchu nenamietal neprítomnosť svojho obhajcu. Rovnako tak nemožno prisvedčiť námietke obvineného R. Y., že návrh na vzatie do väzby bol obhajobe doručený tesne pred vstupom do pojednávacej miestnosti, teda ako obvinený, ani obhajkyňa nemali dostatok času a možnosti reagovať na podstatné tvrdenia prokurátora, nakoľko zo spisu (č.l. 32) vyplýva, že návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bol doručený obhajcom - aj obhajkyňi obvineného R. Y. - JUDr. Zuzane Kolárikovej, mailom 15. októbra 2017 o 12:37 hod., následne potom aj rovnopis návrhu pred samotným výsluchom obvineného. Zo zápisnice o výsluchu nevyplýva, že by obhajkyňa JUDr. Koláriková žiadala o posunutie výsluchu z dôvodu potreby oboznámenia sa s návrhom, či porady s klientom. Vo vzťahu k tvrdeniam sťažovateľov, že im bolo v dôsledku odopretia nazretia do spisu obmedzené právo na obhajobu poukazuje najvyšší súd na to, že zo zápisnice o výsluchu obvinených pred Špecializovaným trestným súdom vyplýva, že obvinení mali dostatočný čas na poradu so svojimi obhajcami, počas výsluchov im porada bola umožnená a nikto z nich nevzniesol vo vzťahu k možnosti nazrieť do spisu žiadne požiadavky. Navyiac, preštudovanie spisu bolo umožnené obhajcom, ktorí o to požiadali, aj v čase po rozhodnutí, až do predloženia spisu nadriadenému súdu. Po zistení, že boli splnené všetky formálno-procesné podmienky pre vzatie obvinených do väzby (§ 72 ods. 2, § 86 a § 87 Tr. por.), najvyšší súd ďalej skúmal, či sú dané aj materiálne podmienky pre obmedzenie ich osobnej slobody väzbou; v prvom rade to, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, tieto majú znaky konkrétnych trestných činov a či je dané podozrenie, že ich mali spáchať aj sťažovatelia a to s takou mierou istoty, ktorá zodpovedá súčasnému štádiu trestného konania (§ 71 ods. 1 Tr. por.). Zhodne všetci sťažovatelia trestnú činnosť odmietajú a uplatnili námietky voči samotnému obvineniu. Z pohľadu posúdenia dôvodnosti trestného stíhania sťažovateľov považuje najvyšší súd za podstatné, že podľa uznesenia o vznesení obvinenia P. P., G. K., založili štruktúrovanú skupinu osôb, dlhodobo - najmenej od začiatku roku 2014 až doposiaľ pôsobiacu na území Slovenskej republiky, kedy spoločne s obvinenými T. T., Mgr. U. L., C. P., G. H., Q. T., Q. P. a T. K. (a ďalšími obvinenými, uvedenými v uznesení o vznesení obvinenia, ktorí neboli vzatí do väzby), s cieľom páchania ekonomickej, najmä daňovej trestnej činnosti prostredníctvom fakturačných reťazcov, po vzájomnej dohode s osobami konajúcimi v mene objednávateľov, ktorí predstavujú vo vytvorených fakturačných reťazcoch konečných odberateľov, registrovaných u správcu dane ako platcovia DPH, týmto zabezpečili poskytnutie rôznych reklamných služieb a za tieto plnenia im vyhotovovali dodávateľské faktúry, v ktorých boli ceny za deklarované dodanie reklamných služieb účelovo vysoko nadhodnotené oproti reálnym nákladom na obstaranie fakturovaných reklamných služieb z dôvodu, že slúžili na umelé navýšovanie nákladov spoločnosti a zároveň navýšenie sumy, ktorú evidovali a uplatňovali si ako odpočet DPH z prijatých faktúr, čím účelovo znižovali svoju daňovú povinnosť z plnení, ktoré ako platcovia DPH fakturovali svojim odberateľom v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom si boli vedomí, že na základe predchádzajúcej dohody im z finančnej čiastky, ktorú uhradili a vo svojej evidencii aj vykázali ako úhradu týchto umelo nadhodnotených faktúr za deklarované dodanie reklamných služieb, bude vrátená ich majoritná časť späť v hotovosti ako tzv. čierne peniaze, pretože tieto finančné prostriedky už nebudú podliehať žiadnej evidenčnej povinnosti. Preto zakladali a tiež prevádzkali obchodné spoločnosti vymenované v uznesení o vznesení obvinenia, v ktorých zabezpečovali aktivity potrebné k tomuto účelovému znižovaniu vlastnej daňovej povinnosti, vyhotovovali účtovné doklady, podávali daňové priznania a najnižšie postavení členovia ako konatelia tzv. stratených spoločností uskutočňovali prevody na bankových účtoch a vyberali peňažné prostriedky v hotovosti. Podľa vzneseného obvinenia je podozrenie, že došlo k skráteniu dane ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky najmenej 27.985.961,29 Eur. Z uznesenia o vznesení obvinenia je zrejmé aj postavenie jednotlivých osôb a ich obchodných spoločností, ktoré boli využívané v rôznych časových obdobiach na páchanie trestnej činnosti. Obvinený P. P. má podľa uznesenia o vznesení obvinenia byť najvyššie postaveným členom,

ktorý fakticky riadil a koordinoval činnosť ostatných, okrem iných aj účtovníčky spoločností. Obvinený G. K. mal byť druhým najvplyvnejším členom skupiny, ktorý sústreďoval peniaze cez ostatných obvinených, mal aktívny vplyv na chod spoločností a aj spoločne s bratom T. K., mali riadiť účtovníčky a dávať im pokyny na zaúčtovanie konkrétnych súm. Obvinený T. T. prostredníctvom svojich spoločností mal vyhotovovať nepravdivé faktúry a jeho obchodné spoločnosti mali byť v postavení spriaznených dodávateľov pre nárazníkové spoločnosti. Obvinený Mgr. U. L. mal mať postavenie jednak konečného odberateľa, ako aj plniť úlohu správcu siete a technickej podpory vysielania spotov na veľkoplošných obrazovkách. Obvinený G. H. mal prostredníctvom svojich spoločností vystupovať ako konečný odberateľ pre všetky nárazníkové spoločnosti. Obchodné spoločnosti obvineného Q. T. mali mať postavenie spriaznených dodávateľov pre nárazníkové spoločnosti, mal vyhotovovať nepravdivé faktúry, ktorými vykrýval vstupy jednak pre nárazníkové spoločnosti a jednak pre konečných odberateľov a tiež vyberať finančné prostriedky z účtov a tvoriť v podstate hlavný článok na zabezpečenie toku alebo distribúciu peňazí. Postavenie obvineného C. P. sa považuje za vyššie, pričom mal sám riadiť nižšie články ako Q. P. a Q. T., prostredníctvom ktorých mal rozdeľovať peniaze konečným vybraným odberateľom - napr. aj spoločnostiam obvinených P. a Y.. Obvinený Q. P. mal byť v postavení spriaznených dodávateľov pre spoločnosť C., pričom prostredníctvom svojich spoločností mal vyhotovovať nepravdivé faktúry a tým vykrývať vstupy pre spoločnosť C. bez akejkoľvek aktivity. Obvinení P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. - títo vystupujú prostredníctvom svojich obchodných spoločností ako koneční odberatelia. Uznesenie o vznesení obvinenia teda obsahuje dostatočne konkrétny opis toho, v čom mala spočívať činnosť jednotlivých sťažovateľov vo vzťahu k trestnej činnosti, ktorá sa im kladie vinnu, a to v podstate od roku 2014 až doposiaľ. Preskúmaním predloženého spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o väzbe obvinených sťažnostný súd ďalej zistil, že skutkové zistenia uvedené v uznesení o vznesení obvinenia majú v tomto štádiu konania dostatočnú oporu v doposiaľ zabezpečených dôkazoch - najmä v zisteniach vyplývajúcich z utajovaných príloh a prepisoch telefónnych hovorov jednotlivých osôb tak, ako na ne poukazuje aj sudca pre prípravné konanie pri jednotlivých osobách obvinených, pričom nie je možné neprihliadať ani na analýzy, pripojené do spisu a v konečnom dôsledku ani výpoveď obvinenej T. U., ktorá uviedla, že sa dialo to, že boli vystavené faktúry s účelovo navýšenými cenami, resp. za služby, ktoré neboli poskytnuté v deklarovaných množstvách a klienti - koneční odberatelia - o tom vedeli, či výpoveď obvinenej U. V., z ktorej vyplynulo, že T. K., G. K., P. P. a T. T. zisťovali výšku DPH a ak neboli spokojní, zabezpečili faktúry, po zaúčtovaní ktorých bola ich daňová povinnosť nižšia. Vzhľadom na námietky sťažovateľov, ktorými spochybňujú dôvodnosť ich trestného stíhania, považuje najvyšší súd za potrebné na tomto mieste pripomenúť, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obvineného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Existencia takéhoto dôvodného podozrenia pritom predpokladá, že sú dané skutočnosti alebo informácie, ktorými by bolo možné presvedčiť nezávislého a objektívneho pozorovateľa o tom, že sa dotyčná osoba mohla dopustiť trestného činu. Tieto skutočnosti, na ktorých sa podozrenie zakladá, však nemôžu byť na rovnakej úrovni ako skutočnosti potrebné k odôvodneniu odsúdenia, alebo i k podaniu obžaloby, čo je predmetom až ďalšej fázy trestného konania (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Krejčíř proti Českej republike z 26. marca 2009, odsek 75). Z toho zároveň vyplýva, že v konaní o väzbe súdy nehodnotia dôkazy s konečnou platnosťou. Takéto hodnotenie je totiž vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej, ktoré v prípade postavenia obvineného pred súd nasleduje potom, čo bolo v súlade so zásadami bezprostrednosti a ústnosti vykonané celé dokazovanie. Po zistení, že v preskúmvanej veci je daná aj základná materiálna podmienka pre vzatie obvinených do väzby - dôvodné podozrenie zo spáchania skutkov kladených im za vinnu - podrobil najvyšší súd prieskumu záver Špecializovaného trestného súdu o existencii dôvodnej obavy, že v prípade ponechania na slobode budú sťažovatelia pokračovať v trestnej činnosti [§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.]Dôvody tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyplývajú predovšetkým zo samotného charakteru trestnej činnosti, keď je podozrenie, že obvinení si činnosťou opísanou v uznesení o vznesení obvinenia, dlhodobo zabezpečovali zdroj príjmov, pričom je zrejmé, že malo ísť o sofistikovaný spôsob trestnej činnosti, ako konštatoval aj súd prvého stupňa - spôsob konania možno označiť ako zabehnutý, jednotlivých vzájomne dohodnutých a poprepájaných obvinených, ktorí vykonávajú doposiaľ podnikateľskú činnosť v obchodných spoločnostiach účastných na dokladmi deklarovaných obchodných vzťahoch.

Trestná činnosť, ktorá sa obvineným kladie za vinu, bola vykonávaná v rámci reálnej podnikateľskej činnosti, pričom aj táto konkrétna skutočnosť v kontexte s ďalšími, vyššie uvedenými skutočnosťami, ktoré vyplývajú z doposiaľ vykonaného dokazovania, prihliadajúc zároveň na dobu, po ktorú mala byť trestná činnosť, pre ktorú sú obvinení stíhaní, páchaná, a na postavenie jednotlivých obvinených v sieti trestnej činnosti, vyvoláva reálnu obavu, že v prípade prepustenia na slobodu budú pokračovať v trestnej činnosti, s cieľom dosiahnuť zabezpečenie finančných prostriedkov. V tejto súvislosti sťažnostný súd pre úplnosť dodáva, že rozhodovanie o väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 Tr. por. sa odohráva vždy v rovine pravdepodobnosti (nie istoty) vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený vo väzbe. Navyiac najvyšší súd, oproti dôvodom uvádzaným sudcom pre prípravné konanie, považuje za potrebné uviesť, že u obvineného P. P. je obava z pokračovania v trestnej činnosti umocnená aj tým, že obvinený bol už v minulosti odsúdený pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 Tr. zák., a to Okresným súdom Košice 1 a Okresným súdom Košice 2, a to v roku 2008 a v roku 2012. Obdobne obvinený G. K. bol odsúdený pre zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 Tr. zák., a to v roku 2010. Aj keď sa na oboch hľadá, akoby neboli odsúdení, práve charakter trestnej činnosti predchádzajúcich odsúdení, zvyšuje - pri hodnotení osôb týchto obvinených - obavu z možného pokračovania v trestnej činnosti. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd uzatvára, že u všetkých obvinených sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Súd prvého stupňa u obvineného P. P. neuznal dôvod väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom sťažnostný súd sa s týmto záverom nestotožňuje, avšak vzhľadom na absenciu sťažnosti prokurátora toto pochybenie nebolo možné napraviť. Pre úplnosť je potrebné doplniť, že najvyšší súd si je vedomý skutočnosti, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného a jej podstatou je nevyhnutné pozbavenie osobnej slobody obvineného a obmedzenie ďalších práv a slobôd, ktorých výkon nie je zlučiteľný s výkonom väzby, ktoré umožňuje orgánom činným v trestnom konaní a súdu uskutočnenie a skončenie trestného konania. Väzba má však fakultatívnu povahu, a teda aj keď existujú dôvody väzby, sú dané možnosti jej náhrady. Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujúci o väzbe je oprávnený (a vzhľadom na preferenciu osobnej slobody vyplývajúcu z čl. 5 ods. 1 dohovoru aj povinný) skúmať, či účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť ponechaním alebo prepustením obvineného na slobodu za súčasného dozoru probačného a mediačného úradníka, a to aj v prípade, že takýto návrh nebol výslovne uplatnený. Pri rozhodovaní musí súd dôsledne zvažovať, či a do akej miery ponechanie obvineného na slobode zvyšuje nebezpečnosť jeho konania zakladajúceho väzobný dôvod a či obmedzenie osobnej slobody obvineného výkonom väzby nie je celkom zjavne neprimerané k miere zvýšenia rizika, ktoré by vyplývalo z jeho zotrvania či ponechania na slobode. Sudca pre prípravné konanie dôsledne skúmal u všetkých obvinených, či možno nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka a najvyšší súd sa stotožňuje s jeho záverom, keďže všetci obvinení sú stíhaní pre rozsiahlu trestnú činnosť, pričom závažnosť tejto trestnej činnosti, rozsah a spoločenská škodlivosť, ako aj povaha prípadu neumožňuje vysloviť, že nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a následné prepustenie obvinených na slobodu, by bolo dostatočné na to, aby bol naplnený účel väzby. Navyiac neboli zistené ani žiadne výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2 veta tretia Tr. por.) na pozitívne rozhodnutie o nahradení väzby týmto procesným inštitútom. Obdobný záver platí aj pri obvinených G. H., P. O., PhDr. U. P. a Q. T., ktorí navrhovali nahradenie väzby či už písomným sľubom, alebo zložením peňažnej záruky pred súdom prvého stupňa, ako aj pri obvinenom G. K., ktorý navrhol nahradenie väzby písomným sľubom v podanej sťažnosti, pričom ani tieto inštitúty neposkytujú záruku, že v prípade prepustenia obvinených na slobodu, by im bolo zabránené v páchaní trestnej činnosti. Súd prvého stupňa sa dopustil pochybenia, keď napriek tomu, že obvinený Q. T. iadal nahradiť väzbu aj prijatím písomného sľubu, o tomto návrhu nerozhodol. Najvyšší súd preto zrušil uznesenie súdu prvého stupňa v časti, ktorá sa týka obvineného Q. T. a sám rozhodol, naprieviac pochybenia vo vzťahu k tomuto obvinenému (doplnil výrok o neprijatí písomného sľubu a napravil aj už spomínané a konštatované pochybenie vo vzťahu k začiatku plynutia lehoty väzby u tohto obvineného). Pokiaľ ide o námietku obvinených G. H. a Mgr. U. P., ktorá sa týka skutočnosti, že sudca pre prípravné konanie nerozhodol o nahradení väzby použitím technického prostriedku, túto námietku nebolo možné akceptovať, nakoľko väzbu možno nahradiť inštitútmi uvedenými v § 80 Tr. por. a nariadenie kontroly technickými prostriedkami podľa § 82 ods. 4 Tr. por. nie je samostatným inštitútom, ktorým možno nahradiť väzbu obvineného. Záverom najvyšší súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo

argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti tiež poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto námietky obvinených, spočívajúce v namietaní odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, nepovažoval najvyšší súd za odôvodnené. Z týchto dôvodov najvyšší súd na podklade sťažnosti obvineného Q. T. zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu vo výrokoch týkajúcich sa tohto obvineného a sťažnosti obvinených P. P., G. K., T. T., Mgr. U. L., G. H., T. K., C. P., Q. P., P. O., T. T., R. Y., PhDr. U. P. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.